

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almenyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

L G D

JULEN 1965

Fra vor lille plantage.

ET LILLE LYS.....!

Et lille lys blev tændt!....en lille bitte flamme!
-Men ville tro,at mørket fik gjort det rent til skamme .

Men mørket langsomt væg-besejret-ganske stille,
og lyset sejren vandt,enddog det syntes lille.

Nu lægger lyset skær i blanke drengeøjne-
små adventsblus,der stråler,og drenges hu vil højne.

-Et lille "LYS" blev tændt-en uskyldspæd "barnlille",
at tage kampen op mod mørkets magter vilde.

Men"LYSET" sejren vandt, enddog det syntes lille-
og viste vejen frem til GUD ,til lysets kilde.

-Nu lægger"LYSET" skær i barneøjne klare-
små adventsblus.der stiger med julens engleskare.

A.M.

Du husker,at disse smukke verslinier hvert år lød den 1'december,når vi på den store dagligstue sad samlet om julekronen,hvor det første lille lys netop var blevet tændt.Og bagefter hørte vi så de mange hilsener,som vore gamle drenge fra nær og fjern havde sendt til denne aften.

Her ude i LGD fejres 1'december ,som den blev det på Landerupgaard,men i stedet for den store julekrone må vi nøjes med en adventskrans

I fjor savnede vi en hilsen fra en af dem,der er ude at sejle som hovmester , og netop hans hilsen plejer aldrig at mangle,og den kom da også nogle dage senere,afsendt fra ARUBA,en hollandsk koloni i Vestindien,den lød således:

EN STRØTTANKE,TUSINDER AF MIL FRA GAMLE DANMARK.

Af byens lys i tusindevis
man blændet bliver naturligvis.
Men blandt disse stråler stærke
lyser klart en lille kæerte.
Det lys er svagt,dog stærkt det binder,
thi frem det drager barndoms minder .

Nu barndoms minder fra LGD .
jeg tydelig for mig i tankerne se,
jeg tænker på vinter med frost og sne
og,hvad der som barn i december kunne ske.
Den 1'december en kæerte blev tændt,
og siden har den i hjertet brændt.

Ved lagunens brød jeg mig sætte vil
og tænke på tiden,der nu stunder til.
Her er der varme,sol og palmer,
hjemme har I kulde,hygge og salmer.
Ja,tankerne bringer mig til dem,jeg har kær,
hjem til DANMARK og minderne der .

Jeg på ARUBA, og i dag har vi "lysets dag". Ja, du undrer dig måske over, at den er den 1'december for lysets dag, men årsagen er den, at den 1'december 1933, oplevede jeg for første gang at se en julekrone, og for første gang oplevede jeg den stemning, den fred, og den glæde, et lille lys kan tænde i et menneske. Et lille lys, og dog stort nok til, at mindet om min første decemberdag på Landerupgård aldrig bliver glemt, så længe jeg lever.

KÆRE BOJE!

I dag har jeg oplevet det mest forunderlige i mit liv. I 3-4 timer havde jeg vandret rundt i sol og varme (+ 43 grader celsius) og, da jeg efterhånden fik det for varmt, købte jeg mig en Coca Cola og gik ind i en offentlig park for at hvile mig lidt. Jeg slog mig ned på en bænk i skyggen af nogle palmer og sidder der og tænker: hvem der bare havde lidt af den kulde, som I har hjemme i DANMARK, og så kommer jeg i tanker om, at det er den 1'december, og straks kommer jeg til at tænke på de kære gamle dage på Landerupgård.

Jeg læner mig tilbage på bænken, lukker øjnene og mindes barndommens dage --- Og, medens jeg sidder sådan, mærker jeg, at der er noget papir, der af brisen er blevet ført hen på mine ben. Jeg sparker lidt med benene for at få papiret fjernet fra mine ben. Men - det er, som om papiret ikke vil længere. - Jeg bøjer mig ned for at samle papiret op og lægge det i papirkurven ved siden af bænken. - Og lige, idet jeg skal til at lægge papiret i affaldskurven, ser jeg, at det er en side af en gammel "Familie - Journal", og, da jeg så nærmere på siden, så jeg et billede af en meget kendt person - dig BOJE. --

Jeg siger dig tak for denne ualmindelige måde at sende en hilsen på. Ja, jeg er ganske klar over, at du ikke kender noget til denne lille episode, men på trods af, at du ikke kan have noget med dette tilfælde at gøre, så føler jeg inderst inde, at dette var din specielle hilsen til mig på denne 1'decemberdag 1964, tusinder af mil fra gamle DANMARK.

Ja kære Boje, det er umuligt at beskrive, hvad jeg følte, da denne artikel om dig kom flyvende, alt i medens jeg netop sad og tænkte på dig og alle, der i sin tid var på Landerupgård. --- Jeg medsender denne artikel, selvom den er noget snovset, så du kan se, hvilken artikel jeg taler om, (jeg sender kun artiklen, ikke hele siden, det ville blive altfor tungt). Artiklen er fra "Familie-Journalen" no. 22 1964. - Det stod nederst på siden.

Ja, kære BOJE, nu kommer der en travl tid, og jeg ved ikke, om jeg når at få skrevet mere inden jul. Så derfor vil jeg nu slutte med at sende jer begge ønsket om en rigtig glædelig og velsignet jul og et godt og helsebringende nytår.

Kærligst Sofus.

P.S.

De bedste hilsener til alle, der besøger jer i julen og nytåret. Jeg er desværre selv afskåret derfra.

Og der var andre, der også var afskåret fra at aflægge os et lille julebesøg i fjor, og blandt dem var Leif, der var soldat på Cypern. Til 1'december skrev han: "Jeg vil tænke på jer, der skal holde den dejlige aften ude på klitten, en aften, som vi drenge altid holdt så meget af". I sit julebrev skrev han senere til os: "Jeg vil håbe, at I den 1'december havde en hyggelig aften med det ene lys på adventskransen tændt. Jeg sad ved telefonen på den grønne linie i Nicosia og tænkte på alle jer der ude på klitten, som var samlet oppe i dit dejlige hus, og især tænkte jeg på den tid, da jeg var dreng på Landerupgård, hvor jeg selv tændte det første lys i den store julekrone. Ja den 1'december blev også sidste år, som den plejer at blive det for os, en dejlig forberedelse til julen. Vi følte, at vi trods de store afstande imellem os, var samlet en stor flok om "det lille lys", som blev "Verdens Lys". Og hilsenerne og tankerne kom ikke alene til os fra Danmark, men også ude fra den store verden, hvor så mange af vore gamle drenge nu har deres eget hjem. I U.S.A. er der i hvert fald 4, i Canada mindst 5, i Australien 2, på New Zealand 1, i Norge 4, i Tyskland 3, i Sverige mere end en halv snes, og så er der alle de mange, som er til søs, det drejer

sig for tiden om godt en halv snes, der må holde jul borte fra deres kære. I ved, at når 1'december kommer, er vi mange, mange både her hjemme og der der nynner med på barndommens sang:

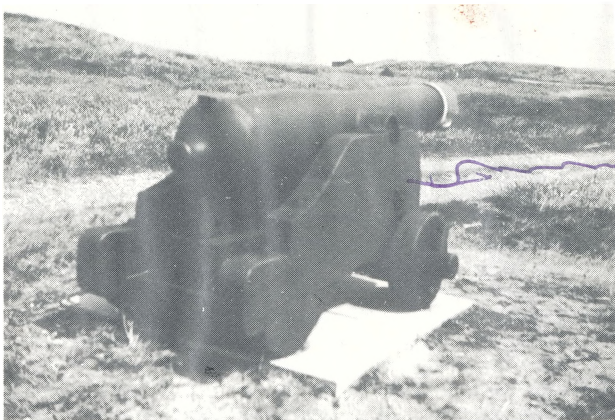
Der er noget i luften, jeg ved ikke hvad,
som forår, skønt skoven har mistet hvert blad,
der er noget i luften som rosernes duften,
som fuglenes fryd,
skønt rosen er falmet, og fuglen er draget mod syd.

Der er noget i luften, som gør mig så glad,
som frsker mit hjerte i ungdommens bad.
Der er noget herinde, et strålende minde
med kærter og sang
om julen der hjemme, der hjemme hos moder engang

Der er noget i luften, et barndommens bud,
som lyser imod mig som stjernen fra Gud,
som leder mig stille til frelseren lille
med barndommens fryd,
skønt barndommen flygted som fuglen,
der rejste mod syd.

O, kom til os alle, du højtidens drot,
om lokken er gylden, om håret er gråt!
Udbred dine hænder, mens lysene brænder,
og skænk os din fred!
Thi evig, ja evig er glæden, når du følger med.

Når du modtager dette, er julehøjtiden lige for døren, og vi vil så ønske for dig og dine, at I må få en rigtig dejlig og velsignet julefest!
Vi havde sidste år kun enkelte gamle drenge som gæster selve juleaften, men vi havde det ganske dejligt sammen og holdt julen helt efter de gamle traditioner fra Landerupgaard. Vel var vi kun få omkring juletræet, da det var tændt, men der var masser af breve og pakker. Hele juleaftensdag havde det sneet så småt, og da vi juledag kørte til kirke, var det i det skønneste julevejr, solen skinnede på den hvide sne. I løbet af juledagene kom her mange gamle drenge med deres familier og kiggede ind hos os for at ønske glædelig jul, og nytårsaften var vi en stor flok, da nogle af de brave klitboer kom og skød nytår ind lige udenfor vore døre.-
Året, som nu snart er svundet, har bragt os så mange besøg af vore gamle drenge som aldrig før, og gang på gang har vi haft den glæde at modtage besøg af nogle, som vi ikke havde set i en lang årrække, og det har været til stor gensidig glæde, og der har været så meget at drøfte, at det ofte har været vanskeligt at få tiden til at slå til.
Vejret i sommer har måske ikke været det bedste, men børnene i lejren har nydt tilværelsen i fulde drag, selv om der ikke var så megen lejlighed til at tage solbad.-
Hvad sommerlejren angår, må jeg fortælle, at lejrens bestyrelse bestemt håber i ret nær fremtid at kunne gå i gang med en større istandsættelse, og modernisering af lejren, noget, der vil komme til at koste mange penge. Hvor pengene skal komme fra, ved vi, da dette skrives, endnu ikke, men vi er optimistiske og stoler på, at de kommer.-
Det var sidste år, at jeg i mit lille julehæfte fortalte om den gamle kanon, som artilleristerne i Nymindegab-lejren havde gjort i stand for os, så den var blevet helt, som da den i 1869 blev fremstillet på kanonfabriken "Finspong", og jeg føjede til, at dette var en kendt norsk kanonfabrik. Sådant var det blevet mig fortalt fra forskellige sider, bl. a. fra Tøjhusmuseet, men det var desværre ikke rigtigt, idet "Finspång", som fabriken rettelig hedder, ikke ligger i Norge men i Sverige, i Østergötaland län. Nu har jeg jo som bekendt mange af mine gamle drenge i Sverige, blandt dem Poul, som har været der så længe, at han forlængst er svensk statsborger (selv om han sejler med Dannebrog på sin lystkutter). Da han i fjor havde læst julehæftet, skrev han til mig og gjorde mig opmærksom på, at "Finspång" var en svensk våbenfabrik, og så føjede han til: "Som god

svensk patriot ligger det mig meget varmt om hjertet, om du vil se til, at du næste år i juleheftet får rettet til dette frygtlige misforstand, for her sidder der i hundredetal af gamle Landerupgaardrengene rundt omkring i verden og tror, at Finspång ligger i Norge, og det kan vi svensker ikke lade gå upåtalte hen." - Og nu er sagen altså bragt i orden og fejlen rettet.

Inden jeg slutter mit lille hefte, vil jeg minde om, at da jeg udsendte mit julehefte i 1915, altså for 50 år siden, var den første verdenskrig brudt ud, og vi, der den gang hørte til de unge på Landerupgaard, blev skiftevis indkaldt til den danske hær i flere måneder ad gangen. Vore sønderjyske landsmænd, som den gang var under det tyske rige, måtte mod deres vilje møde som tyske soldater og kæmpe for en sag, der ikke var deres, og i tusindvis måtte de ofre deres liv. Dette kunne vi heroppe jo ikke være uberørt af, og ofte gik vor vej ned til grænsen ved Frederikshøj, hvorfra vi kunne se ind i Sønderjylland, og vi kunne se de tyske soldater gå vagt ved grænsen. Heldigvis kom Danmark ikke med i denne krig, som kaldes "den første Verdenskrig." -

Men i sommeren 1915 havde drengene fra Landerupgaard også en anden oplevelse, som ikke glemmes af dem, der var med til den; de foretog en marchtur fra Landerupgaard og op til Svejbæk ved Himmelbjerget, hvor vi lå i lejr i vore nye telte i en lille uges tid, og under opholdet foretog vi daglig lange ture omkring i den storslåede egn ved Himmelbjerget. - Men næste år gik marchturen imod vest, da drog vi til Vesterhavet og byggede "Bjærgehuset". -

Nu er det gamle år så ved at rinde ud, og på tærskelen til det nye år vil jeg skrive til dig akkurat som en af mine drenge skrev til mig sidste jul:

"Et lille Lys blev tændt"!.....

Gud give, at det Lys må blive synligt for os alle i det nye år!

Og dermed ønsket om et velsignet og lykkebringende nytår for dig og alle dine!

Jeres ven

Bojl